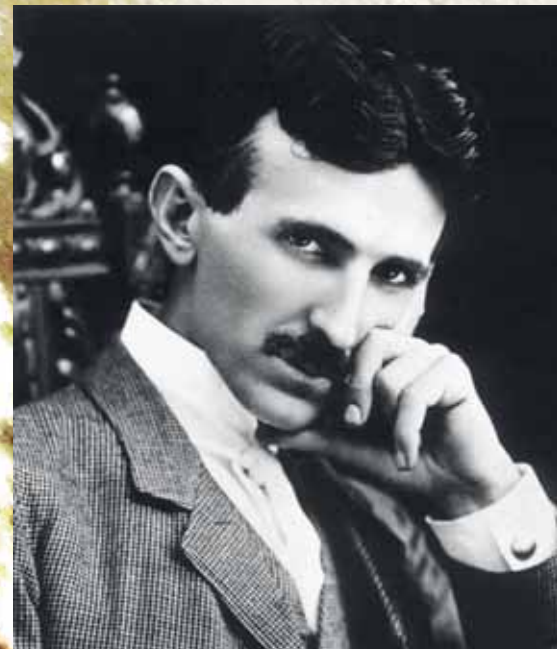

RENO

Magistar Drago Plečko, vodeći hrvatski stručnjak za rubna područja znanosti, obišao je 40 država na četiri kontinenta, napisao šest knjiga, stotine tekstova, snimio više od 300 TV emisija i priloga, sudjelovao na brojnim svjetskim skupovima i kongresima koji se bave skrivenim potencijalima u čovjeku i novim, još neshvaćenim, dostignućima ljudskog uma i tijela. Iako znanstvenog obrazovanja, nerijetko je u sukobu sa službenom znanosti,

Nema ničeg uzbudljivijeg od traganja za tzv. vremenskim strojem, spravom koja bi nas na pritisak gumba odvela u daleku prošlost ili, još bolje, u daleku budućnost. Tu počinje priča o *projektu Montauk*, koji se od 1963. navodno odvijao u vojnoj bazi Montauk, točnije u njenom dijelu poznatom pod imenom Camp Hero. Baza se nalazi na vrhu Long Islanda, nedaleko New York Citya i obično je obavijena mističnom maglom. Sada napuštene vojne instalacije više ne pružaju mnogo argumenata da se ovdje odvijalo nešto toliko fantastično da i najveći vjernici teorija zavjere na priču o Montauku dižu obrvu. Druga se legenda odnosila na nešto živo i

Nikola Tesla, genij kojeg svojataju svi teoretičari zavjera, a često mu pripisuju i kontakte s vanzemaljima

Amerikan putovali kre

FENOMENI

uvjeren da sva znanja postupno izviru iz same ljudske svijesti. Uz paranormalne fenomene, bilježi uspjehe u primjeni komplementarne medicine u liječenju raznih oboljenja, a i danas surađuje i eksperimentira s nekim od vodećih svjetskih istraživača. Ekskluzivno za Arenu, Plečko u serijalu "Fenomeni" otkriva najčešće zablude vezane uz popularne teme, kao i neke dosad neobjavljene spoznaje iz tzv. zone sumraka

stvarno u talijanskim Alpama, nedaleko Torina. Zabačena dolina Valchusiella skriva podzemni hram poznat kao Damanhur. Ovo mjesto je stvorio neobičan, stidljiv lik Oberto Airaudi koji je stvorio čitavu mistično-znanstvenu dogmu o putovanju kroz Vrijeme. I ne samo to. Na još uvijek nejasan način je u tajnosti izgradio podzemne dvorane i to nakon što je uklonio čak 4000 kubičnih metara žive stijene a da to nitko nije primjetio. Prekrasno uređene dvorane podzemnog kompleksa skrivaju poprišta netipičnih poganskih rituala kojima se pokušava evocirati drevna božanstva i iskoristiti energiju koju ona imaju u jednoj verziji *kolektivne svijesti*. I Airaudi tvrdi da Damanhuri-

janci mogu putovati kroz vrijeme, ali je njegova verzija nešto manje atraktivna. Naime, putovati je moguće samo u prošlost ili posjećivati udaljene asteroide u sadašnjosti. Budućnost je zbir različitih mogućih ishoda događaja koji su pokrenuti u našem vremenu, dakle nije definirana. Pa se onda u nju ne može ni putovati.

Baza Montauk Pokušao sam doći do Prestona Nicholasa, čovjeka koji je u svojim sada već kulturnim knjigama podrobno opisivao kako se prisjetio potisnutih sjećanja na svoj rad u podzemnom komplek- ▶

nci su već oz vrijeme?

Je li Isus Krist izgledao kao na ovoj rekonstrukciji odnosno onako kako je to rekao Preston Nichols koji je priznavao njegovo božansko poslanje

Prva knjiga Prestona Nicholosa, sa zlatnim konjem na naslovnici na kojem su ispisana slova nepoznatog porijekla. Nichols je u ovom djelu opisao Zemlju u najdaljem pogledu u budućnost u eksperimentu Montauk

Fotografija napuštene baze Montauk gdje su se navodno odvijali eksperimenti s putovanjem kroz vrijeme

Snimka 'Monstruma iz Montauka' dok leži mrtav na obali mora nedaleko od vojne baze Camp Hero na Long Islandu

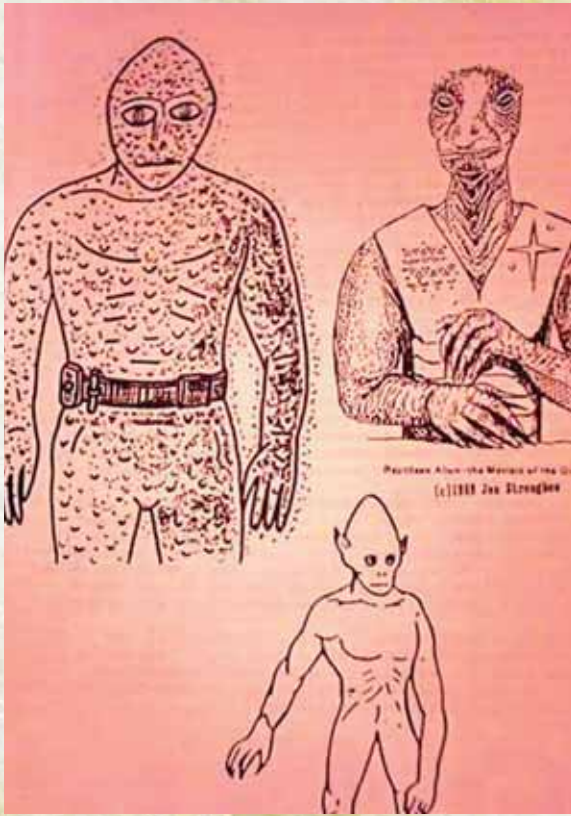
Men-an-tol, neobična kamena konstrukcija u Engleskoj kod koje je prvi puta stvoren 'tunel u vremenu', još 1923. godine

► su baze u Montauku. Cijelo se područje prostiralo ispod samog mjestašca Montauk, a zapošljavalo je nekoliko stotina istraživača smještenih na 12 podzemnih katova. Nakon što je prestao raditi za svog poslodavca, neku od bezbrojnih tajnih agencija, Nicholisu je navodno izbrisano sjećanje na sve što je vidio. Na ne baš posve jasan način memorija mu se vratila i on je odlučio progovoriti o najvećim misterijima svih vremena. Znao sam da živi negdje na Long Islandu, ali točnu adresu nije nitko znao, pa sam posegnuo za još jednom vezom iz američkog okultno-znanstvenofantastičnog podzemlja, dr. Davidom Andersonom. Negdašnji inženjer u NASA-i je osnovao Institut za putovanje u Vremenu u kojem je, kako mi je rekao, konstruirao cilindar promjera dvanaestak centimetara unutar kojeg je vrijeme teklo 300 posto brže nego izvan njega! Vjerovao je da ta promjena može biti kobna za stanice

raka i predvidio da će ovakva, prilagođena tehnologija, jednog dana dati fenomenalne rezultate, ne samo u liječenju malignih bolesti, već i uzgoju sjemenki danas nezamislivih svojstava. Anderson je bez sumnje obrazovan stručnjak koji dobro poznaje neke aspekte takovih rubnih istraživanja, no od njega nisam čuo ništa što bi me moglo uvjeriti da je takova manipulacija uopće moguća. Znao sam da poznaje Nicholosa i zamolio ga da me s njime poveže. Zatražio je nekoliko dana i javio se relativno brzo, rekavši mi da se trebam pojaviti u hotelu Hilton, na dijelu Long Islanda u kojem je vjerojatno Preston Nichols živio. Kiša je lijevala kao iz kabla kada smo se moj prijatelj Richard Handel i ja preko Yonkersa i Harlema uputili prema odredištu na kojem ću konačno sresti ikonu New Age fanatika koji nisu dvojili oko toga živimo li u dobu fundamentalnih prodora prema Svemiru.

Tajni pokus Sjedili smo u caffeu hotela, ali se Preston nije pojavljivao. Anderson nije pokazivao nervozu i mirno je ispijao kavu. Ni nakon sat vremena nije djelovao vidno zabrinut. Nisam znao je li tako zbog relativnosti protoka vremena ili je naprosto bio naviknut na takvo Nicholsovo ponašanje. U jednom mi je trenutku rekao da je Preston malo paranoidan što se pokazalo točnim kada se pojavio na vratima, mokar od kiše i s prijedlogom da odmah odemo njegovim vozilom kod njega doma, na sigurnije mjesto. Vozilo je bilo stari narančasti školski autobus s golemom antenom koja je bila omotana oko cijelog trupa krtije. Dok sam cupkao na parkiralištu, pojasnio mi je da „oni mogu prodrijeti u naš mozak na frekvenciji od 435 MHz i ovo je jedina zaštita“. U autobusu je spavao njegov pas, sasvim nezainteresiran i očito naviknut na iznenađenja. Nehotice mi je na pamet pala zlobna misao da je pas možda dobro maskirani

FENOMENI

Skice navodnih vanzemaljaca koji su posjećivali Montauk i prenosili tehnološka znanja Zemljanima

Preston Nichols u svojim je knjigama opisao vremeplov

Stuart Swerdlow u društvu još jednog velemajestora teorija zavjere, Davida Ickea

Tlocrt na kojem je označeno područje kompleksa za istraživanje putovanja kroz vrijeme

agent kakve tajne službe, ali sam se suzdržao od komentara. Izabrao sam radije toplu kafeteriju hotela. Preston je pristao ali je napomenuo da se ne smije zadržavati predugo, zbog sigurnosnog rizika. Bio je to velik i nezgrapnan čovjek kojem je košulja djelomično skrivala povelik trbuh. Govorio je nekako čudno, ali se uskoro ispostavilo da izvrsno barata pojmovima fizike koji su mogli predstavljati njegovu vezu s eksperimentom. Pojasnio je da je inženjer elektrotehnike i da se u središtu projekta Montauk našao igrom slučaja. Kako to da još oko hoda živ, iako navodno izdaje najmračnije tajne svih vremena, nije pojasnio uvjerljivo. Podsjetio me na teoriju da se "prozor mogućnosti u vremenu" otvara svakih 20 godina, a sve je počelo još 1923. godine kada je, kako me je uvjeravao, nezaobilazni Aleister Crowley

Baza Montauk u kojoj se istraživalo putovanje kroz vrijeme prostirala se na 12 podzemnih katova

„otvorio tunel između engleskog druidskog svetišta Men-an-tol i točke na Long Islandu, nedaleko Montauka“. Obavio je to složenim magijskim ritualom, 12. kolovoza. Kasnije ću ustanoviti nešto neobično. Istraživanjem Crowleyevih dnevnika saznao sam da je tog dana bio prehladen i sjedio kod kuće. Dakle, bio je ili daleko od Men-an-tola ili je svoje sudjelovanje u operaciji otvaranja neke vrste prostorno-vremenske pukotine utajio. Što baš nije, znajući njeega, jako vjerojatno.

‘Slučaj Tesla’ Kako dalje teče priča, ovu je neobičnukarakteristiku Vremena iskoristila ekipa znanstvenika za već legendarni *Eksperiment Filadelfija*, 28. listopada 1943. godine. Radilo se o pokusu kojim je američka mornarica htjela istražiti moguću nevidljivost broda za radare koji bi sadržavao neku vrstu jakog rotirajućeg magneta u svom

trupu. Nečeg u cijeloj priči izgleda da ipak ima jer se spominje tim znanstvenika sa Sveučilišta u Chicagu koji je još u ranim tridesetima prošlog stoljeća potaknuo ova neobična istraživanja koja su trebala Amerikancima dati značajnu vojnu prednost pred drugim silama tog vremena. Tako se spominje dekan tog sveučilišta dr. John Hutchinson, austrijski fizičar Kürtenauer, Albert Einstein i Nikola Tesla koji je, prema nekima, dao ideju za ‘nevidljivi brod’. U priči se pojavljuje i genijalni mađarski učenjak John Erich von Neumann. Uglavnom nepotvrđena priča prilično nepouzdanih svjedoka spominje ratni brod USS Eldridge u luci Norfolk, koji pred zbunjenim promatračima doista postaje nevidljiv da bi se nakon sat vremena pojavio na jednom drugom mjestu, ali s posadom koja je ▶

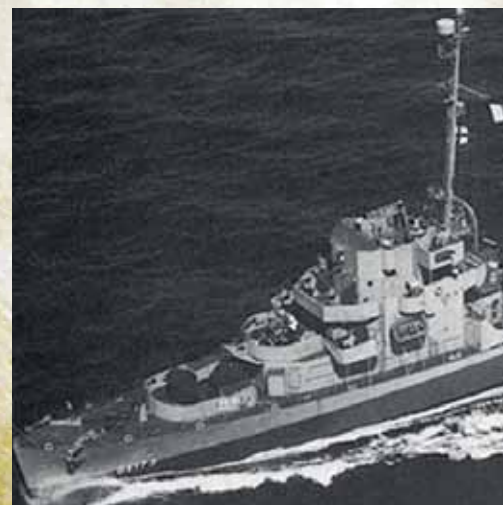

Posada koja je prošla kroz Eksperiment Filadelfija

Al Bielek tvrdio je kako je u posljednji tren skočio preko ograde na palubi USS Eldridgea i "skočio u vremenu". O njemu je snimljen holivudski film u kojem igra Michael Parr

► djelomično poludjela od šoka a djelomično se naprosto stopila s metalnim dijelovima broda! Vremenski portal je stvoren, rekao mi je Nichols. Proračuni su pokazivali da će se opet aktivirati za 20 godina, pa je baza Montauk, prvobitno namijenjena ranom otkrivanju sovjetskih zrakoplova koji bi se kretali prema New Yorku, pretvorena u istraživački centar čudnovatih ambicija. Sve su pokrenuli još uvijek živi sudionici filadelfijskog fijaska, prvobitno se nadajući usavršavanju „elektromagnetskog oklopa“. Međutim, ono što će se pred njima otvoriti bit će mnogo značajnije od poboljšane ratne tehnologije. Kako kažu dobro upućeni, projekt Montauk je neka mješavina Reichovih metoda manipulacije hipotetičkom *orgonskom energijom* i iskustava baratanja elektromagnetizmom iz filadelfijske luke. Kao centralni dio mi je opisivao ‘stolac iz Montauka’ u kojem je sjedio osobito uvježbani medij koji je uz pomoć jakih energetskih polja otvarao tunel kojim se moglo odšetati u proš-

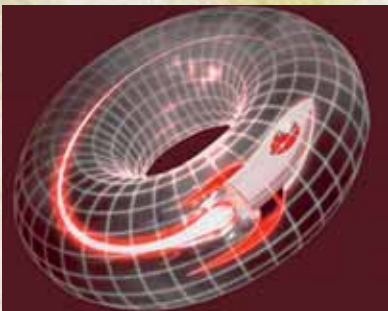
lost ali i budućnost! Nezgodno je bilo to da se ‘tunel’ koji puta iznenada zatvorio i onaj koji se u njemu našao bio je zauvijek izgubljen u paralelnim dimenzijama. Posebni su timovi agenata otimali beskućnike s ulica New Yorka i koristili ih kao kuniće u ranoj fazi otvaranja tunela kroz prostor i vrijeme. Kako mi je rekao, tako ih je za vrijeme najintenzivnijih istraživanja od 1983. godine naovamo zaglavilo desetak tisuća! No, kako većina nije imala obitelji ni prijatelja, to nitko nije primjetio.

Vremenski tunel Nisam odolio pitati ga što je ono najbizarnije što je vidio u vrijeme svog rada u podzemlju Montauka. “Poslali smo u prošlost jednog subjekta koji je sreo Isusa osobno!”, rekao mi je mrtav hladan. “Hmmm, još mi nije jasno kako je moguće da je Isus znao tko je on i rekao mu da povijest ne može promijeniti. Čak mu je dao krv za koju smo kasnije utvrdili da je grupe

Pitam se zašto bi netko obustavio ‘projekt vremeplov’ koji je donio toliko nade za putovanje prema zvijezdama?

A. Nije izgledao kako ga danas prikazujemo već kao tipični Židov tog vremena.” Nisam mu vjerovao ni jedne riječi ali je storija ovog tipa bila tako dobra da sam nesvjesno poželio da bude istinita. Život bi bio tako uzbudljiv da je to moguće, pomislio sam. Dok su mi se misli rojile glavom, Nichols je nastavio sa svojom top listom najavantura u Montauku. “Ima onih koji su doputovali iz budućnosti u prošlost da bi izmijenili sadašnjost”, ustvrdio je, “i ostavili tragove po kojima to možemo dokazati.” Kada se upustio u navođenje imena osoba koja su s vrtila oko Wilson, Cameron i Duncan, stvari su se komplicirale do te mjere da sam posve izgubio nit njegova izlaganja koje je za njega, međutim, imalo savršenog smisla i toliko je miješalo razdoblja da sam si postavio pitanje jesu li svi ti putnici kroz Vrijeme mogli pratiti ono što im se događalo. Kako je konačno, uz velike žr-

Jedan od brojnih grafičkih prikaza mogućeg načina putovanja kroz vrijeme

FENOMENI

USS Eldridge, brod koji je naprosto nestao pred očima brojnih promatrača i pojavio se sat kasnije, s katastrofalnim posljedicama za posadu

Mornarička baza u kojoj je pripreman Eksperiment Filadelfija

tve, stabiliziran 'tunel u Vremenu' koji je vodio u bilo koji dio povijesti na bilo kojoj lokaciji, *temporanauti* iz Montauka su lansirani u hodnike golemih piramida na Marsu u kojima su nađeni dokumenti o postojanju kolosalne civilizacije na ovom planetu. Davno prije pojave čovjeka na Zemlji. Eksperimentiralo se i sa teleportacijom kao i mogućnošću putovanja na udaljene planete kroz ono što iz filmova znamo kao *hyperspace* odnosno *hipersvemir*. Najčešće su za ulogu temporanauta pripremani jako mladi ljudi od kojih su mnogi umrli i sahranjeni su na terenima baze, a oni koji su preživjeli, kada bi počeli pokazivati znakove zamora bili bi podvrgnuti posebnoj tehnici pranja mozga pomoću koje su im u glavama stvarane „paralelne osobe“ sa sjećanjima na događaje koje nikada nisu doživjeli. Kako je to opisivao Nichols, jednostavno su im usađena sjećanja na čitav jedan novi život i

mnogi su od njih nastavili svoj put s novim identitetom!

Ispiranje mozga Ovdje se cijeli cijeli film zakuhava do razina na kojima je nemoguće reći što bi eventualno mogao biti makar odraz istinitih događaja a što fantazmagorija koja graniči s psihozom. Zagonetni se von Neumann pojavljuje čitavo vrijeme iako je umro još 1957. godine. Na pitanje kako je to moguće, Nichols pojašnjava da se u SAD skrivao pod imenom Reinhardt, a on ga je našao u skromnoj kući na Srednjem Zapadu. Također ispiranog mozga. Likovi iz njegove priče kao da istovremeno postoje i ne postoje u vremenu u koje živimo, a on tvrdi da je "tunel još otvoren i luta naokolo, pa možemo u njega upasti i slučajno". Zanimljivo je da će u godinama nakon mog susreta na Long Islandu javnost zapanjiti i profesionalni američki hrvač Rob Van Dam koji je navodno

zaglavio na sat vremena, po našim mjerilima, u nekoj vrsti vremenskog tunela gdje je sreo Nikolu Teslu koji mu je rekao da će se vratiti 2007. i sve privedi kraju. Pitao sam Prestona *može li reći nešto što će se dogoditi za razliku od svega što mi je ispričao a već se dogodilo*. On je tada, dakle prije desetak godina, pitanje dočekao spremno i pojasnio mi da će se vremenska Vrata otvoriti 2003., dva desetljeća nakon što je definitivno obustavljen projekt Montauk i to u gradiću Sterling u saveznoj državi Pensilvaniji. Ne znam ni gdje se spomenuti gradić nalazi niti sam ikada nakon toga nešto čuo o tome, ali tada sam naprosto morao pitati zašto bi netko obustavljao projekt koji je donio toliko nade za putovanje prema zvijezdama. ■

U IDUĆEM BROJU: Anđeli dolaze iz paralelnih svjetova

